Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 18 Březen 2018 21:54

Trojice alb se mi v poslední době dostala do rukou (a uší), které si zaslouží být pojednány v kontextu. Především proto, že se inspirují folklórem (pokaždé jiným) a že ho citlivě a vkusně převádějí do dnešní podoby. První je **Isara**. Jejími východisky jsou Skotsko, Irsko a keltská muzika. Když jsem si s nimi povídal, zkusmo jsem nadhodil – Malá Asonance. A oni neprotestovali. Ale zas by to bylo moc zjednodušující. Jejich zvuk je kompaktnější, používají rockové prvky a „hrnou to“ do posluchače od začátku do konce skladby. Na jejich albu ***Láska, moře, smrt… a Jamie*** je dvanáct písní, jednotně znějících a přitom zůstává každá osobitá. Vytáhl jsem si z něj *Opustils mě navždy, Jamie*, *Falešnici* a jedinečný instrumentální *MG Set*. Ale posluchač si jistě najde jinou, nejméně trojici písní, která mu bude konvenovat. Nezbytnou součástí jsou dramatické až tragické příběhy v textech.{desky 1522}

Huménečko jsem objevil na soutěži Notování a čím dál víc se mi jejich zvuk líbil. Vycházejí také z folklóru, ale svého rodného, moravského, a podtrhují to i použitím cimbálu ve svých aranžích. Tím muzika zůstává pevně ukotvena v kraji svého původu, současně je ale srozumitelná nejen pro všechny folkové posluchače, ale rozumí jí i publikum popově laděné, podobně jako Isaře rozumí rockeři. Vyznění skladeb plně přizpůsobují jejich atmosféře, zbytečně neexhibují a nepředvádějí se, jakkoliv jejich živé vystoupení i tento aspekt má. Na album ***Náhodní známí*** dali jen úsporných osm písní, ale zjevně to budou ty nejsilnější, které nezanechají nikoho na pochybách a ani recenzent nemůže napsat – méně by bylo více. *Vodopád*, *Maják* a *O vojně* jsou nejcharakterističtější skladby desky.{desky 1540}

Nu, a do třetice je to **David Vysloužil a Acoustic Irish** s albem ***Skorokruh***. Odkud je inspirován by mohlo být podle názvu zřejmé, ale to by bylo trochu matoucí a zjednodušené, a právě toto album bylo impulsem pro to, dát do kontextu zde popisované desky. Inspiraci má nakonec možná blíže Huménečku, ale písně jsou autorským dílem Davida Vysloužila, a proto přístup k provedení písniček není ničím svazován a tak najdeme místy blues nebo názvuky šansonu. V aranžích ale dominuje spíše kytara nebo harmonika či klávesy a také flétny jsou aranžovány úsporně, ale působivě – v tom se blíží Huménečku. Ani v textech nezůstává úporně na příběhových schématech, obvyklých pro tento druh muziky. I na této desce najdeme pěkné instrumentálky – *In spirace v G* nebo *Markéta*, další silné jsou titulní *Skorokruh* nebo *Vítej*, zaujme stylovým odklonem *Žlutý pán*.

Trojice alb, která čerpají inspiračně z trvalých hodnot folklórní muziky a dokáží je tvořivě rozvíjet

s ohledem na současnou podobu folku i příbuzných žánrů, navíc s pokorou k hudbě samotné.